

119

MINISTRIES

Punten bij de Parasja– Graaf de wortel van bitterheid uit

Welkom bij een nieuwe aflevering van Punten bij de Parasja – korte overdenkingen bij het wekelijkse Torahgedeelte.

De Parasja van deze week heet Nitzavim. Dat is Hebreeuws voor ‘als we staan’. De Parasja gaat van Deuteronomium 29:9 tot Deuteronomium 30:20.

In dit Torahgedeelte vertelt Mozes het volk Israël dat ze voor God staan om een verbond met Hem te sluiten. Hij spreekt over vloeken die over hen komen als ze zijn verbond overtreden. Hij zegt ook dat er vergeving en herstel is voor iedereen die zich bekeert. Mozes leert verder dat Gods geboden niet te moeilijk zijn en sluit af met de oproep aan Gods volk om te kiezen voor het leven door God lief te hebben en Zijn geboden te onderhouden

We kunnen veel zeggen over dit Torahgedeelte. Vandaag gaan we het hebben over het belang van afrekenen met bitterheid.

Als we de Bijbel lezen, dan zijn we vaak verbaasd over de barmhartigheid en overvloed die God geeft. Hij is bereid ons te vergeven, zelfs de ergste overtredingen, als wij ons vernederen en ons bekeren. Maar wit je dat er een persoon is die God volgens de Bijbel niet wil vergeven? In het Torahgedeelte van deze week gaat het over zo iemand:

Deuteronomium 29:18-20

Laat onder u geen man of vrouw, gezin of stam zijn die zijn hart heden van de HEERE, onze God, afkeert, om de goden van deze volken te gaan dienen. Laat onder u **geen wortel zijn die gal en alsem voortbrengt**. En het zal gebeuren, als hij bij het horen van de woorden van deze vervloeking zichzelf in zijn hart zegent door te zeggen: Ik zal vrede hebben, ook wanneer ik mijn verharde hart volg; de overvloed zal de dorst wegnemen, dat **de HEERE hem niet zal willen vergeven**; dan zal de toorn van de HEERE en Zijn na-ijver tegen die man ontbranden, en alle vervloekingen die in dit boek geschreven zijn, zullen op hem rusten. De HEERE zal zijn naam van onder de hemel uitwissen.

Dus de persoon die God niet wil vergeven, wordt gezien als een wortel die gal en alsem voortbrengt. Zo iemand wordt gekenmerkt door hardnekkigheid en onverschilligheid tegenover God. Hij heeft een vals gevoel van veiligheid—hij gelooft dat hij veilig is voor het oordeel, en dat impliceert wellicht dat zijn zonde diep in zijn hart is geworteld en daarom verborgen is voor de gemeenschap. Maar voor God is het niet verborgen:

Deuteronomium 29:29

De verborgen dingen zijn voor de HEERE, onze God, maar de geopenbaarde dingen zijn voor ons en onze kinderen, tot in eeuwigheid, om al de woorden van deze wet te doen.

Er zijn rabbijnse commentaren die suggereren dat het in dit vers gaat over de geheime ‘zonden’ van mensen die bij God horen. Daarmee bedoelen ze dat God Zelf zal oordelen over de persoon die in het verborgene zondigt. Maar de zonden die geopenbaard worden, daar moet de gemeenschap mee afrekenen conform Gods wet. In beide gevallen, zelfs als je echtgenoot, vrienden en gemeenschap niet op de hoogte zijn van je zonden, moet je op je hoede zijn en begrijpen dat God het weet. Hij zal je oordelen als je hardnekkig blijft volharden.

Het Nieuwe Testament geeft ons wat aanvullend inzicht in deze wortel die gal en alsem voortbrengt. De schrijver van Hebreeën verwijst rechtsreeks naar deze tekst:

Hebreeën 12:14-15

Jaag de vrede na met allen, en de heiliging, zonder welke niemand de Heere zal zien. Zie erop toe dat niemand achteropraakt in de genade van God, en dat er geen enkele **wortel van bitterheid** opschiet en onrust veroorzaakt zodat daardoor velen bezoedeld worden.

De schrijver van Hebreeën waarschuwt ons dat we niet moeten toestaan dat de wortel van bitterheid groeit, omdat dat onrust zal geven en de hele gemeenschap negatief zal beïnvloeden. In Deuteronomium geldt deze waarschuwing expliciet voor hen die hardnekkig weigeren om zich af te keren van afgoderij, maar deze ‘bitterheid’ waarover de Bijbel spreekt heeft meerdere gezichten.

De Bijbel gebruikt hetzelfde woord dat we in Hebreeën vinden in verband met extreme slechtheid (Hand. 8:22), kwaadsprekerij (Romeinen 3:14) en bittere haat (Efez.4:31-32). Het is een echo van de verboden in de Torah tegen het haten van mensen in je hart (Leviticus 19:17) en wrok dragen (Leviticus 19:18). De Apostel Paulus gebiedt ons om alle bitterheid ‘af te leggen’.

Efeziërs 4:31-32

Laat alle **bitterheid**, woede, toorn, geschreeuw en laster van u weggenomen worden, met alle slechtheid, maar wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig, en **vergeef elkaar**, zoals ook God in Christus u vergeven heeft.

Paulus’ oproep om anderen te vergeven zoals Christus ons heeft vergeven, heeft te maken met de vermaningen om bitterheid, wraak, laster enzovoorts af te leggen, zoals het voorgaande vers leert. Met andere woorden, als je wilt vergeven zoals Christus heeft vergeven, moet je bitterheid loslaten. Bitterheid verhindert ons om oprecht te kunnen vergeven.

Dus welke bittere haat zit er diep binnenin jouw hart verborgen? We moeten ons leven niet langer laten bepalen door dat waarmee andere mensen ons pijn hebben gedaan. We moeten onze wrok laten gaan. Iemand zegt misschien: ‘Maar je begrijpt niet hoe erg die persoon mij heeft gekwetst’. Daarmee willen we de pijn die iemand heeft als gevolg van het verraad of de wreedheid van anderen niet bagatelliseren, maar het gaat om jouw verantwoordelijkheid tegenover God. God zegt dat we moeten vergeven – je hebt gewoon het recht niet om bitterheid te koesteren.

Uiteindelijk is een weigering om te vergeven een vorm van afgoderij. Het is zelf-aanbidding. Het is het stellen van je eigen gekwetste gevoelens boven God en wat Hij van jou verlangt. In de Bijbel staat dat God de wortel niet wil vergeven die gal en alsem voortbrengt. Dat kan zich -zoals besproken- manifesteren als de onwil om anderen te vergeven. Jesjoea herhaalt dit concept:

Mattheus 6:14-15

Want als u de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader u ook vergeven. Maar als u de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal uw Vader uw overtredingen ook niet vergeven.

Dit wordt verder uitgewerkt in Jesjoea's gelijkenis van de Niet Vergevingsgezinde Dienstknecht (Mattheus 18:21-35). De meester vergaf zijn dienstknecht een grote schuld die hij nooit kon terugbetalen. Maar vervolgens weigert dezelfde dienstknecht om zijn mede-dienstknecht kwijt te schelden wat die hem schuldig is. De meester reageert als volgt op de dienstknecht als hij hoort van zijn weigering om de schuld van de ander te vergeven:

Mattheus 18:32-35

Toen riep zijn heer hem bij zich en zei tegen hem: Slechte dienaar, al die schuld heb ik u kwijtgescholden, omdat u mij dat smeekte. Had ook u geen medelijden moeten hebben met uw mededenaar, zoals ik ook medelijden met u had? En zijn heer, boos als hij was, gaf hem aan de pijnigers over, totdat hij alles wat hij hem schuldig was, betaald zou hebben. Zo zal ook Mijn hemelse Vader met u doen, als niet ieder van u van harte de misdaden van zijn broeder vergeeft.

Onze Meester heeft ons de gigantische schuld van de zonde kwijtgescholden. Wie zijn wij dan, dat we geen barmhartigheid hebben voor anderen? Wie zijn wij dat we onszelf en anderen gevangen houden in onze bitterheid?

Nogmaals, neem een moment en denk er goed over na wat er wellicht verborgen is in je hart. Vraag God om eventuele bitterheid te openbaren en reken ermee af. Ga er niet vanuit dat je gered bent als je vasthoudt aan de hardnekkigheid van je hart. Als je vasthoudt aan bitterheid en onvergevingsgezindheid, dan is het nu tijd dat je dat toegeeft aan God. Wacht er niet mee. Graaf de wortel van bitterheid uit. Vergeef zoals God jou in Christus heeft vergeven.

Bedankt voor het lezen van deze Punten bij de Parasja